

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Multitudo Angelorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

ex ejus perfectione, quod ejus essentia utpote tota forma materiæ nescia, cum divisione naturæ pluribus individuis non sit communicabilis.

Objecies tertio. Si numerica multiplicatio debetur haberi per materiam, Angelus non posset habere plures cognitiones solum numero distinctas: conseqvens est falsum.

Respondeo negando sequelam, ut enim forma substantialis per materiam, ita accidentia individuantur per subjectum, materialia per materiale, spiritualia per spirituale, sive cognitiones Angelicae individuantur a subiecto, non quidem numere considerato, sed prout connotat alias & alias partes temporis Angelici in vicem succedentes, atque ordine quodam suas operationes continent, de quo plura metaphysici.

Obijc. quartò. S. Th. Opusc. 16. Cap. 5. opolitum videtur assertere, dicens: *Dato, quod non est de natura intellectus, quod multiplicetur, non tanto propter hoc oportet, quod intellectum multiplicari includeret contradictionem.* Sed eadem est ratio intellectus & Angelii: ergo non erit contradictionis, si Angeli sub eadem specie multiplicentur.

Respondeo. D. Thomas illo loco plus non velle, quam malam esse consequentiam Averroistarum, contra quos ibi disputat, quâ ex solo defectu naturalis potentie inferebant, absoluere repugnat & implicate multiplicitatem intellectum: velut ipse explicat verbis lequentibus, quod non tantum dicimus propter propositionem, sed magis ne hec argumentandi forma ad alia extenderit. Adde, si quando SS. PP. dicunt Angelos esse eundem naturæ, speciei, vel essentia; explicandi sunt de specie subalterna, vel de essentia genetice sumpta & composita naturæ corporeæ, non autem de specie insimula.

§. III.

Multitudo Angelorum.

Ceterum Angelorum numerum definiendi nullum est fundamentum: maximam tamen eorum multitudinem indicat S. Scriptura Daniel. 7. & Apoc. 5. ubi Angelorum DE O. ministrantium numerus vocatur *millia millium*. Restat sollempnè dubium, primò an illorum multitudine excedat numerum omnium individuum? Secundò an omnium saltē specierum sublunarium? Tertio an omnium hominum? Primum non videatur assertendum, quis enim sibi perfuerat, plures esse Angelos, quam grana arenae maris, tritici, milii &c. nec appareat aliquius momentatio, qua tantam multitudinem probet.

Ad 2. tamen & 3. quæstum Respondeo affirmativè, & quod numerus Angelorum excedat omnem multitudinem creaturarum specierum, congruens dat S. D. Quantò aliqua pars principia universi ac principaliter intenta est nobilior in modo & gradu essendi, tantò majorem soler habet excellenti super alias vel in magnitudine, vel in multitudine: etenim corpora cælestia seu incorruptibilia adeoque in modo essendi sublunaribus nobiliora, eadem in magnitudine incomparabiliter excedunt: quia etiam homo brutus omnibus in gradu essendi & vivendi præstat, ideo plura sunt individua hominum, quam species omnium bru-

torum. Sed Angelus in gradu essendi excedit omnes creature: ergo etiam omnes illarum species, cum magnitudine non possit (utpote expers quantitatis continua) multitudine excedit. Adeo videri inconveniens & indecorum pulchritudini hujus universi, ut minor si numerus specierum perfectissimarum, quam infinitum: cum itaque Angelii inter se specie distinguantur, erit major illorum numerus, quam omnium specierum aliarum.

Dixi notanter in probatione: *quād aliquia pars Universi præcipua, & principaliter intenta est nobilior in modo & gradu essendi*, ne occurreret, hinc sequi, quod in rerum natura plus auri debeat esse, quam ferri, plures aut maiores lapides pretiosi, quam vulgares; quis enim dubitet, aurum & lapides pretiosi nobiliores esse, quam ferrum, &c. Non inquam, hoc sequitur, quia metalla & lapides pretiosi non sunt partes præcipua Universi principaliter intentæ, nec sibi peculiarem gradum, modumve essendi vindicant: ut calum, homo, Angelii.

Quod etiam omnium hominum numerum ex 11. cedant, colligitur ex Evangelica parabola ovis perdita: ubi aliqui SS. PP. per nonaginta novem oves totam Angelorum multitudinem, per centesimam verò solam humanae naturæ speciem intelligunt, iudeque non obscurè innuunt, longè maiorem esse Angelorum numerum, quam omnium hominum. Deinde juxta communem PP. & Theologorum cuiilibet hominum suis propriis Angelis in eustodiam deputatur ex insima hierarchia, imò plerisque ex insimo ordine Angelorum. Cum igitur plures hierarchie, ordinisque super sint, necesse est Angelicam multitudinem supra humanam pene innumerabilitate ex crescere.

Oppones tamen. Decima pars hominum est in tanto numero, in quanto pars tertia Angelorum: ergo maior est numerus hominum, quam Angelorum. Anecedens probatur. Homines salvandi vix sunt decima, imò centesima pars hominum, juxta illud: *multi vocati, pauci verò electi*. Sed homines salvandi adæquant tertiam partem Angelorum: tot enim salvabuntur ex hominibus, quot ceciderunt ex Angelis, prout insinuat D. Bernardus in *Cant. Serm. 68.* convenienter ad illud Psal. 109. *implibet ruinas*: Sed tertia pars Angelorum cecidit: ita quippe videtur affirmari Apoc. c. 14. n. 4. cum dicitur, *Draconis (Luciferi) cauda traxisse tertiam partem stellarum, h. e. Angelorum.*

Respondeo negando antecedens, & minorem probationis. Locus Psalmi minimè facit in contrarium, ut enim taceam, quod *implore ruinas* Euthemius literaliter explicat apud Tirinum; *facit ruinas, & stragam multorum*: Locus ille, quantumvis de Angelorum lapsorum reparanda fede debetur intelligi, tamen non esset intelligendus de implendi ruinis juxta arithmeticam commutationem numeri ad numerum, sed de elevatione hominis in beatitudinem supernaturalem, à qua rebellis Angeli exciderant. Ad alterum quoque locum ex Apoc. desumptum Respondeo, Draconis nomine verius & communius intelligi Anti-Christum, qui tertiam partem h. e. ingenitum numerum etiam Principum & eximiorum in-

Eccle-

I i 3

Ecclesia virorum post se trahet: Sæpe enim nomine, non tam determinata quantitas, quia numerus definitus in S. Scriptura sumitur pro ingens quædam & indefinita multitudine est indefinito. Unde tametsi locum istum de Angelorum ruina explices, tamen tertia partis

DISPUTATIO XXVIII.

DE

Angelis comparatis ad corpora.

Ad q. 51. & seq.

Angelus duplice potest ad corpus, vel primò ut illud sibi, secundò ut corpori applicet. primum fit per corporum assumptionem, alterum per existentiam in loco, aut motum ex loco in locum. Nunc ad primi considerationem procedendum.

ARTICULUS I.

Quomodo Angeli assumunt corpora?

SUMMARIA.

1. *Angeli sibi apparent per immutationemphantasiae.*
2. *Etiam verè assumunt corpora.*
3. *Conditiones ad assumptionem requiriuntur.*
4. *Vinuntur potissimum aere & exhalationibus.*
5. *Assumunt plerisque corpora humanae figure.*
6. *Idque virtute propriâ.*
7. *Animas separatae virtute propriâ non assumunt corpus.*
8. *Angeli in corporibus assumptis non exercent operâ vita.*
9. *Non possunt physicam formam educere è subiecto.*
10. *Lucem tamen probabiliter producunt.*
11. *Quomodo magi Egypci potuerint convertere virgas in serpentes, & aquam in sanguinem?*
12. *Magica metamorphoses quomodo contingent?*
13. *An nisi demonum potestas supra alterum?*
14. *Nil immediate, bene tamen mediate aliquid potest demon in animas viventium.*
15. *Negavit demon ad vivos reducere animas.*
16. *Magna Angelorum potestas in corpora hominum.*

§. I.

Affirmitur & exponitur modus assumendi corpora.

1. **C**ertum est primò, Angelos tam bonos, quam malos sibi apparente hominibus per solam immutationem vel phantasie & sensuum interiorum, vel etiam exteriorum. Ita quippe Angelus S. Josepho in somnis, ita tribus Magis apparuit. Ita Dæmon sibi numerò strigibus & fagi illudit.
2. Nihilominus certum est secundò, Angelos aliquando verè aliud corpus assumere, & sub visibili specie hominibus apparere, colloqui &c. Ita sacra tum veteris, tum novi testamenti historia testatur. Nam apparitio, quam Angeli Abrahamo, Lotu, Jacobo, Tobi, & aliisque apparuerunt, de imaginaria visione explicari nequeunt, partim, quia verba Sac. Script. detorquerentur in sensum

improprium, partim, quod, ut loquitur S.D. hic quod imaginaria visione videtur, est in sola imaginatione videntur, unde non videtur indifferenter à omnibus, sed Angelis, qui Abrahamo apparuerunt, videbantur à tota ejus familia, & qui Labruerunt, ab omnibus Sodomitis, &c.

Rufus, quod dæmon Eve in paradiilo, quod Angelus Gabriel Beatisimæ Virgini, quod Angelus Christi sanguiniferi sudanti apparuit, quod diabolus eundem tentans in templi pinnaculum & montem excellum transfluerit, de corpora, &c. visibiles apparitione est accipendum, tum ob predicationem verborum proprietatem, tum quod demoni ad immutandam Christi Domini, vel Eve in statu innocentiae degensis phantasmum, illius potuerit esse accessus.

Quæritur ergo, quod & quænam sint conditiones ad corporum assumptionem requiriuntur?

Refundo, esse tres 1. ut Angelus unitus corpori 2. cœ motor mobilis. 3. ut in aliquo corpore vel suas, vel superioris persona intelligibiles proprietates repræsentet. Ita S.D. hic q. 51. ubi simili habes quatuor casuarum genera ad corporum assumptionem concurrentia. Nam causa efficiens est Angelus motor, finalis extremitatio proprietatum, materialis est corpus mobile, formalis unio ordinata ad repræsentationem proprietatum. Nunc singulae conditiones probantur: assumere est ad se sumere, quod nequit intelligi absque aliqua unione, & haec prima conditio. Porro aliud genus unionis inter Angelum & corpus dari non potest, quia motoris ad mobile: aut enim esset unio physicae compositionis inter materiam & formam; & haec esse non potest, cum ex dictis constet, Angelum non esse corporis formam substantiale, multo minis accidentalem: aut esset unio hypostaticus, ut ex utroque fieret unum suppositum: sed & hanc in creatura implicare docent communius Theologi in Tract. de Incarnatione, ergo remanet unio motoris ad mobile, quia Angelus assumendo corpus, illud format, moveret & applicat ad diversas operationes;

nec,